

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/53/2018
Identifikačné číslo spisu:	7713010445
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7713010445.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci obvineného Ing. V. W. pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7T/135/2013, na neverejnom zasadnutí konanom 14. augusta 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. V. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. februára 2018, sp. zn. 6To/71/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. V. W. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov (ďalej tiež „okresný súd“) z 23. februára 2017, sp. zn. 7T/135/2013 bol obvinený Ing. V. W. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný za vinného z prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. v bode 1) a prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v bode 2), ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1) v čase od januára 2009 minimálne do januára 2012 na verejných zhromaždeniach v obci C. W. R., na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce C. W. R. ako aj pri iných príležitostiach ako sú verejné zhromaždenia obyvateľov obce, verejne uvádzal nepravdivé informácie o Ing. E. V., a to že okráda obec tým, že vystavuje fiktívne faktúry na základe fiktívnych prác, že žiadne práce ohľadom kanalizácie obce C. W. R. nezrealizoval, pričom to bolo vyšetrované Úradom justičnej a kriminálnej polície K. ako pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktoré bolo uznesením vyšetrovateľa zastavené, napriek tomu ho aj naďalej označoval pred obyvateľmi obce ako podvodníka a zlodēja, člena organizovanej skupiny, v dôsledku čoho poškodený Ing. E. V. stratil vážnosť a dôveru spoluobčanov obce tým, že mu prichádzali vyhrážky, nadávky, čo následne spôsobilo aj zhoršenie jeho zdravotného stavu a narušenie vzťahov,

2) v období od decembra 2009 do apríla 2010 tým, že opakovane úmyselne uvádzal nepravdivé informácie o konateľoch firmy S. B. spočívajúce v tom, že neoprávnene vystavil faktúry na základe fiktívnych prác, čo spôsobilo poškodenej spoločnosti S. B. finančnú stratu, ako aj stratu reputácie u

investorov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 373 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Poškodených so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený Ing. V. W. a jeho manželka Ing. Z. W. odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 22. februára 2018, sp. zn. 6To/71/2017 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 3. mája 2018 a jeho obhajcovi 23. apríla 2018 podal obvinený - prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie, a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por., t. j. z dôvodov, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.] a že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.].

Obvinený v dovolaní poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Michalovce z 23. mája 2012, ČVS: ORP 344/OEK-MI-201 bolo začaté trestné stíhanie tzv. vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por. pre pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., na skutkovom základe ako je uvedené v uznesení. Citované uznesenie považuje obvinený za zjavne rozporné s ustanovením § 199 ods. 1, ods. 3 Tr. por., pretože neobsahuje konkrétny opis skutku s uvedením určitého miesta, konkrétneho času a iných okolností za akých k nemu došlo. Ďalej poukázal na uznesenie OR PZ Michalovce z 22. novembra 2012, ČVS: ORP 344/OEK-MI-2012, ktorým mu bolo vznesené obvinenie a opätovne ho považuje za zjavne v rozpore s ustanovením § 206 ods. 1, ods. 3 Tr. por. navyš s tým, že pre skutok v bode 4 nebolo ani začaté trestné stíhanie. Obdobne namietol aj obžalobu Okresnej prokuratúry Michalovce z 19. júna 2013 s tým, že aj túto považuje za rozpornú s ustanoveniami § 234 ods. 1, ods. 2 Tr. por., nakoľko výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňovali podanie obžaloby a postavenie jeho osoby pred súd. Napadnutým rozsudkom bol uznaný vinným pre skutky, pre ktoré nebolo začaté trestné stíhanie a nebolo vznesené obvinenie, čím došlo k podstatným chybám konania. V konaní, ktoré rozsudku predchádzalo došlo k porušeniam jeho práv ako obvineného jednak aj tým, že v prípravnom konaní boli vykonávané nezákonným spôsobom dôkazy, a to vyhodnotenie zvukových záznamov vyšetrovateľom z 24. januára 2013 a z 21. marca 2012, pretože vyšetrovateľ nebol oprávnený vyhodnocovať zvukový záznam ako získaný dôkaz, pretože hodnotenie dokazovania je vyhradené do vecnej právomoci súdov. Porušením ustanovení Trestného poriadku o zabezpečovaní dôkazov a samotného trestného konania bolo identifikovanie hlasu vyšetrovateľom postupom, že tento si vypočul zvukový záznam a určil komu patrí hlas, ktorý vyslovil slová konštatované v citovaných úradných záznamov, preto obsahuje subjektívne hodnotenie zo strany vyšetrovateľa a takýto postup nemá oporu v Trestnom poriadku.

Za ďalšie porušenie svojich práv považuje obvinený postup v súvislosti so zmenou právnej kvalifikácie jeho konania pred podaním obžaloby, na ktorú bol upozornený Okresnou prokuratúrou Michalovce listom z 13. júna 2013 a ďalším listom z 19. júna 2013 mu bolo oznámené podanie obžaloby. Bolo pritom povinnosťou vyšetrovateľa alebo prokurátora pred podaním obžaloby zistiť, či vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie nemá ďalšie návrhy na doplnenie vyšetrovania.

Ďalej obvinený namietal, že nie je zachovaná totožnosť skutku, pretože podstata skutku oproti skutkom, pre ktoré bol obvinený je zmenená v okolnostiach týkajúcich sa miesta, času, spôsobu konania, rozsahu následkov ale aj formy zavinenia. Je toho názoru, že jeho vyjadrenia ako zastupujúceho starostu k oprávnenosti fakturácie za jednotlivé práce a výkony zo strany spoločnosti S. B. neboli nepravdivé a neboli spôsobilé nikoho poškodiť, teda ani samotnú spoločnosť, jej konateľov alebo spôsobiť inému inú vážnu ujmu. Všetky jeho vyjadrenia súviseli s obchodnoprávnymi spormi medzi obcou C. W. R. a spoločnosťou S. B., ktoré sa viedli pred Okresným súdom Michalovce.

Pokiaľ ide o zavinenie, obvinený namietal, že ako odvolací súd, tak aj súd prvého stupňa pri jeho skúmaní pominuli fakt, že uznesenie vyšetrovateľa je zastavujúcim uznesením z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a obsahuje konštatovanie o existencii obchodnoprávných sporov medzi obcou C. W. R. a spoločnosťou S., konštatuje pochybenie a nezrovnalosti týkajúce sa obsahu a predmetu týchto obchodných vzťahov a nevyvracia skutkové okolnosti nasvedčujúce týmto nezrovnalostiam. Uznesenie nekonštatuje, že sa skutok nestal. On sám bol zastupujúcim starostom v obci C. W. R. a bolo jeho povinnosťou vyplývajúcou zo zákona o majetku obce, ako aj v zmysle zásad hospodárenia schválených obecným zastupiteľstvom obce konať za obec so všetkou starostlivosťou tak, aby boli chránené jej oprávnené záujmy a práva. Jeho konanie spočívajúce v informovaní občanov obce o prebiehajúcich súdnych sporoch nemožno kvalifikovať ako protiprávne konanie s úmyslom označovať nepravdivé údaje a spôsobiť akúkoľvek ujmu na právach jednotlivca a z tohto vyvodzovať jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Napokon namietal odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

Obvinený žiadal, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým uznesením odvolacieho súdu bol porušený zákon v jeho neprospech ako obvineného, preto aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. februára 2018, sp. zn. 6To/71/2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Trebišov z 23. februára 2017, sp. zn. 7T/135/2013 a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej prokuratúry a poukázal na to, že dovolacie dôvody sú v podstate v celom rozsahu totožné s dôvodmi obsiahnutými v písomnom odôvodnení jeho písomného odvolania. Obvinený v podstate zoširoka napáda všetky okolnosti vykonaného trestného konania smerujúce k preukazovaniu jeho viny, počnúc prípravným konaním od začatia trestného stíhania, pokračujúc vznesením obvinenia a podaním obžaloby až po dokazovanie vykonané v súdnom konaní na súde prvého stupňa a napokon i rozhodnutiu odvolacieho súdu. Všetky tieto tvrdenia prokurátor považuje jednoznačne za účelové a urobené s úmyslom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie. Vina obvineného bola dostatočne preukázaná vyčerpávajúcim dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde, a to najmä výpoveďami poškodeného Ing. E. V. a mnohých priamych svedkov a napokon aj listinnými a zvukovými dôkazmi. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril tiež poškodený Ing. E. V. s tým, že trvá na vznesenom obvinení. K vyjadreniu poškodeného sa vyjadril obvinený a ten rovnako zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a svojej nevine.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania Ing. V. W. je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené na nápravu najzásadnejších a zákonom taxatívne daných procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne

ovplyvniť trestné konanie, resp. jeho procesný výsledok.

Jednotlivé dovolacie dôvody, ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú zákonom dané taxatívne, teda formou uzavretého výpočtu, pričom z hľadiska obsahu, dôvody dovolania [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por.], v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, sú koncipované podstatne užšie. Dôvody dovolania sú teda užšie a striktné obmedzené, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota a nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“.

V neposlednom rade rozsah prieskumnej činnosti v dovolacom konaní súdom je v porovnaní s odvolacím konaním taktiež obmedzený (§ 385 a § 371 ods. 4 Tr. por.), v dôsledku čoho významnú rolu v dovolacom konaní zohráva vymedzenie vád, resp. chýb zo strany dovolateľov, ktoré majú naplniť niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. K otázke vymedzenia vád, resp. chýb a ich priradenia k jednotlivým dovolacím dôvodom pozri aj R 120/2012. Charakteristickým znakom dovolacieho konania, ako aj významným obmedzením použiteľnosti argumentácie samotných dovolateľov, je nemožnosť použitia v dovolaní určitej okolnosti, ak bola táto okolnosť známa tomu kto podáva dovolanie (s výnimkou ministra spravodlivosti) už v pôvodnom, základnom trestnom konaní. Vyššie uvedené obmedzenie platí iba pre okolnosti subsumovateľné pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. V prípade dovolania obvineného je potrebné poukázať na skutočnosť, na ktorú poukázal už aj prokurátor vo svojom vyjadrení, a to že argumenty, ktoré použil v dovolaní, sú v podstate opakovaním argumentácie, ktorú obvinený uvádzal aj v priebehu konania až po odvolacie konanie.

Obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vyžaduje, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo založené v rozhodujúcej miere na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že zistenie skutku nebýva zväčša založené iba na jednom dôkaze, ale naopak na viacerých dôkazoch, ktoré sa navzájom podporujú, prípadne dopĺňajú tak, že - hodnotiac tieto vo vzájomných súvislostiach - spoločne preukazujú všetky jednotlivé skutkové okolnosti. To platí aj danom prípade.

Vina obvineného Ing. V. W. bola preukázaná nielen na základe ním spomínaných úradných záznamov (č. l. 459 - 460), obsahom ktorých nie je hodnotenie nahrávky, ale len konštatovanie, či obvinený, resp. iné osoby, ktoré boli riadne identifikované, vyslovili preverované skutočnosti, ale aj svedeckými výpoveďami uvádzanými v napadnutom rozsudku a vyplýva z ďalších dôkazov, ktoré boli riadne a zákonne vykonané.

Ako už dovolací súd v úvode k vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. zmienil, pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby napadnuté rozhodnutie bolo založené v rozhodujúcej miere na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Obvinený je usvedčovaný radom výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí v konaní zákonným spôsobom a z ktorých vyplynuli skutočnosti, ktoré sú predmetom skutkových zistení. Keby súd aj pripustil (čisto teoreticky) nezákonnosť úradných záznamov, za dôkazného stavu vyplývajúceho z procesne použiteľných dôkazov, nemožno akceptovať tvrdenie obvineného, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., nakoľko súdom uvedené dôkazy spolu preukazujú všetky skutkové okolnosti prečinu ohovárania kladeného obvinenému za vinu v bode 1) a prečinu poškodzovania cudzích práv kladené obvinenému za vinu v bode 2) a ktoré sú uvedené v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré

urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Nie je preto prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom hodnotiaceho procesu súdov prvého a druhého stupňa. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V prípade námietok obvineného uvádzané v dovolaní, tieto sú nepochybne skutkové, ktoré vecne nezodpovedajú nielen obvineným označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ale ani žiadnemu z ďalších dôvodov dovolania uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia. Námietky skutkovej povahy sú totiž uplatniteľné iba v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., kedy je osobou oprávnenou na podanie dovolania výlučne minister spravodlivosti. Dovolací súd sa preto týmito skutkovými námietkami obvineného nezaoberal (pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 14/2015).

Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli správne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva, preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd meniť skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého Ing. V. W. spáchal trestné činy tak, ako je to uvedené v rozsudku okresného súdu. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení jeho konania. Použitú právnu kvalifikáciu podľa zákonných ustanovení uvedených v napadnutých rozhodnutiach odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu. Žiada sa uviesť, že obvinený uvádzal skutočnosti a informácie nepravdivé vo vzťahu k osobe poškodeného, v dôsledku ktorých poškodený stratil vážnosť a dôveru spoluobčanov obce, čo malo vplyv aj na jeho podnikanie, zdravotný stav, rodinné, či iné vzťahy. Tieto informácie boli uvedené verejne, aj pred obyvateľmi obce, v ktorej bývajú. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu ohovárania kladeného obvinenému za vinu v bode 1) a prečinu poškodzovania cudzích práv kladené obvinenému za vinu v bode 2). Je potrebné dať do pozornosti, že obvinený má pravdu v tvrdení, že právo na vyjadrenie názoru nemôže v žiadnom prípade zakladať trestnoprávnu zodpovednosť a nemožno ho kvalifikovať ako protiprávne konanie. Rovnako tak je vždy prípustná miera oprávnenej kritiky, avšak nikto nie je oprávnený označovať iného za podvodníka, zloděja, člena organizovanej skupiny a pod. Skutočnosti, ktoré obvinený vytýkal poškodenému, boli podrobené súdnym prieskumom, či preverovaniu v rámci trestného konania a len súd môže dospieť k záveru, či bol spáchaný konkrétny trestný čin.

Pokiaľ ide o námietky obvineného týkajúce sa uznesení o začatí trestného stíhania, vznesení obvinenia a náležitostí obžaloby, ani tieto dovolací súd nevzhladol ako relevantné. Všetky vyššie uvedené rozhodnutia mali svoje náležitosti a boli vydané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Ani

najvyšší súd nezistil porušenie zásady zachovania totožnosti skutku a v tomto smere je potrebné poukázať aj na rozhodnutie krajského súdu v danej veci, ktorý sa teóriou totožnosti a jednoty skutku podrobne zaoberal.

Napokon nie je naplnená ani námietka obvineného týkajúca sa skutočnosti, že nemal možnosť reagovať na zmenu právnej kvalifikácie v podanej obžalobe. V celom súdnom konaní mal možnosť a aj vedomosť - keďže mu bola riadne doručená obžaloba, ako aj upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie (aj keď nie pri plnom zachovaní ustanovenia § 234 ods. 2 Tr. por.) - čo je predmetom konania a ktorým a akým smerom môže viesť obhajobu. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať žiadne také porušenie práva, ktoré by zmenili postavenie obvineného.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žiadny z obvineným uplatnených dovolacích dôvodov nebol naplnený. S ohľadom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, že dovolanie obvineného Ing. V. W. odmietol postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.